

EFEZE 2.11-22

Daarom, gedenk dat ooit
u, de heidenvolkeren,
die onbesnedenen werden genoemd
door haar die zich besnedenen noemde,
in het vlees met de hand,
dat u in die tijd
buiten Christus bent geweest,
uitgesloten
van het burgerschap van Israël
en vreemd
aan de verbonden van de beloften,
hoop had u niet
en zonder God was u in de wereld.
Maar nu in Christus Jezus
bent u die ooit
ver weg bent geweest
'nabij' geworden
door het bloed van de Christus.

Want hij is onze vrede,
die de beiden één heeft gemaakt
en de tussenmuur van de omheining, de
vijandschap,
heeft weggebroken
met zijn volledige inzet,
de wet
van de geboden en dogma's,
heeft hij uitgeschakeld
opdat hij de twee in zichzelf
zou herscheppen
tot één nieuwe mens,
zo vrede stichtend,
en om die beide in één lichaam
te verzoenen voor God,
door het kruis,
de vijandschap dodend in zichzelf.
En toen hij kwam
heeft hij verkondigd
vrede aan u, die ver weg zijt,
en vrede aan wie dichtbij zijn
want door hem hebben wij toegang, wij beiden
in één Geest tot de Vader.

Zo bent u niet langer
'vreemdelingen en bijwoners',
maar u bent medeburgers
van de heiligen
en huisgenoten van God,
gebouwd op het fundament
van de apostelen en profeten,
de hoeksteen is Christus Jezus zelf
in wie heel het gebouw
welsaamgevoegd, uitgroeit
tot een heilige tempel, in de Heer,
in wie ook u mee-opgebouwd wordt
tot huisvesting van God, in de Geest.

[vertaling: Bert Aalbers]